

der er nogle nervøse og ængstelige og doktrinære og uforstaaende Mennesker ogsaa i vore egne Omgivelser. Vi skal have vore Meningers Mod og slaa et Slag for dem i Aar som i Fjor, ved alle Lejligheder, hvor der er Mulighed derfor.

Det ærede Medlem Hr. Rode blev i Fjor, kan jeg huske, i Venstrepressen haaret saa stærkt paa denne dumme Maade, som Venstres Provinspresse altid bruger, saa snart den finder et eller andet Ord, som den synes har en Form som et Slagord. Den haanede det ærede Medlem Hr. Rode for hans elastiske Importregulering. Der var ikke meget Vid deri — det er der ikke i den Presse. Det var ganske naturligt, at netop overfor Importforbud var Importreguleringen af en mere elastisk Natur, det var et fuldkommen rigtigt og malende Billede, det ærede Medlem brugte. Men nu forekommer det mig, at det ærede Medlems Syn er blevet mere stift og stramt end elastisk. Hans Opfattelse af disse 4 Partier, der kompakt, alle sammen skal være med, ellers maa vi opgive Importreguleringen uden Sværds slag, forekommer mig ikke at være elastisk, den forekommer mig at være formalistisk, stiv, kvadratisk, jeg kunde næsten sige kubistisk. Men jeg maa meget beklage, hvis de Radikales elastiske Importreguleringspolitik skulde blive afløst af en saadan kubistisk Politik. Jeg ynder ikke Kubismen, hverken i Kunsten eller i Politikken.

Jeg tror ikke, vi behøver disse 4 kompakte Legemer, disse 4 Pakkasser her i Tinget, af forskellig Størrelse maaske, for at der paa dem kan bygges noget. Jeg tror, at et Flertal, 2 Kasser for saa vidt — det være nu Venstre og Højre, det være nu Radikale og Socialdemokrater —, to Legemer, der har den fornødne Bredde, altsaa et Flertal, et solidt Flertal, kan være tilstrækkeligt til at bygge en fast Politik op paa. Men se, en bred Politik — og det var en bred demokratisk Politik, det ærede Medlem Hr. Rode ønskede — maa først og fremmest have en Bredde af den Art, at den omfatter to Ting, uden hvis Sammenfatning og Omfatning ingen virkelig sand borgerlig Politik eller virkelig sand demokratisk social Politik kan eller bør føres i dette Land, en saadan Politik maa brede sig ligeligt ud over By og Land. Enhver Politik, enten det er den konservative Samling, der vil drive Politik i det borgerlige Samarbejdes Navn, eller det er det radikal-socialdemokratiske Samarbejde, der vil drive den, bliver umulig,

hvis den ikke ligelig søger at varetage alle Erhvervs Interesser.

Jeg nævnte Ordet „det borgerlige Samarbejde“. Det ærede Medlem Hr. Rode har strejft ind paa dette og vist, hvor falsk dette Udtryk er. Jeg vil gerne udbyde den Tanke, som det ærede Medlem fremdrog, lidt nærmere. Det borgerlige Samarbejde, ja, det er et Misbrug, der i Virkeligheden stammer fra en fejl Oversættelse. Ordet „borgerlig“ i Betydning „antisocialistisk“ er simpelt hen en daarlig dansk Oversættelse af tysk marxistisk Litteratur. Denne fejle Oversættelse stammer fra, at Ordet „Borger“ paa Dansk hedder to Ting paa Fransk, nemlig baade bourgeois og citoyen. Det er to vidt forskellige Ord, det ene er Storborger, det andet Medborger, og der en Pokkers Forskel paa disse to Ting. Derved har denne falske Sprogbrug indsneget sig, til Dels ogsaa paa Grund af visse doktrinære Marxisters Sprogbrug her i Landet, og er nu blevet grebet politisk af Venstre og Højre. „Medborger“ paa Dansk er noget gansk andet end Storborger eller Kapitalist eller saadant noget. I Socialdemokratiets Barndom betitlede vore gamle Partifæller sig „Borger“ efter den store franske Revolutions Mønster: Borger Pio, Borger Geleff, Borger C. C. Andersen, Borger P. Knudsen, Borger Wiinblad; det var, hvad man kaldte sig i Begyndelsen af Halvfjerdserne, man hævdede netop Borgernavnet.

Nu er det rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Rode sagde: man taler om Borger og Bonde. Ja, som man i tidligere Tid havde fire Stænder: Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde, saaledes kan man vel sige, at man i vore Dage under de moderne Samfundsforhold har fire mere selvstændige, mere udpræget formede Klasser, nemlig Borgere, Bønder, Husmænd og Arbejdere. Andre vil maaske dele det paa anden Maade, men man har altsaa en saadan Firdeling. Det er da ikke ganske tilfældigt, at vor politiske Deling her i Landet er en Firdeling og ikke længere en Todeling, selv om Delingen ikke ganske falder sammen med de nævnte Klasser. Men se, borgerlig Politik er noget, Bønderne i lange Tider har betakket sig for at føre, det er et ganske nyt Ord, som de egentlig slet ikke har forstaaet. Hvis der er Tale om Borgerpolitik, bourgeoispolitik, saa bryder Bønderne sig ikke derom. Dette med borgerlig Politik er noget nyt, der er opstaaet. Det kom op i Købstæ-